

Grote opruimdag

34

‘Hoe gaan we dit aanpakken?’ vraagt Haas. Hij kijkt vertwijfeld naar alle troep die overal verspreid ligt. Niet alleen op de grote open feestplek, nee, heel het bos ligt vol. ‘Wat een rotzooi.’

De vrienden van Radijsje hebben de laatste tijd nogal een troep gemaakt in het bos. In plaats van hun afval mee te nemen of in een prullenbak te doen, gooien ze zomaar alles op de grond. Het mos, de paddenstoelen en de bosanemoontjes zijn bedolven onder de rommel en daar kunnen de planten niet tegen. Het ruikt zelfs niet fris meer in het bos. Er hangt een geur van rotting en bederf. Maar

vooral ziet het bos er verschrikkelijk uit. Daarom gaan de dieren uit het bos er vandaag iets aan doen. Ze zijn bij elkaar gekomen voor een grote opruimdag en na afloop is er een gezellige barbecue. Daar verheugt Haas zich wel op, maar eerst moet er gewerkt worden.

‘We gaan het handig aanpakken,’ zegt Uil. ‘Jij verzamelt bijvoorbeeld alles van papier. Das raapt alle doppen en dekseltjes op. Big verzamelt etensresten. En dan zijn er nog blikjes en flesjes en overige troep. Het afval moet in elk geval soort bij soort.’

‘Ik raap alles wat glinstert wel op,’ zegt Raaf. ‘Dat neem ik mee naar mijn huis. Dan is het meteen mooi opgeruimd.’

Haas en Kip gaan gezellig samenwerken. Ze nemen een kruiwagen mee en prikken alle papiertjes op met een lange stok met een scherpe pin eraan. Als de prikker vol is, gaan de papiertjes in de kruiwagen. Al snel is de kruiwagen halfvol met wikkels van chocoladerepen, kranten, bonnetjes, lege doosjes, servetjes en papieren zakdoekjes. En als even later de kruiwagen helemaal vol is, hebben ze nog lang niet het hele bos gehad.

Ze lopen terug naar de open plek en kieperen daar hun kruiwagen leeg. Het is al best een aardig bergje. Er ligt ook al een flinke stapel doppen en dekseltjes en een enorme verzameling lege flessen.

‘Hoe kan het dat die stadse dieren zoveel spullen weggooien?’ vraagt Haas.

‘Kom,’ zegt Kip, ‘we moeten verder. Er is nog een hoop te doen.’

Na een paar uur hebben ze alle papiertjes uit het hele bos opgeruimd. Ook de andere dieren uit het bos hebben hun best gedaan en de open plek in het bos is veranderd in een vuilnisbelt. Wel een nette, want alle afval ligt keurig gescheiden op bergen. Maar wat nu? Ze hebben het afval alleen maar verplaatst.

Terwijl Big rondgaat met lekkere volkorenbroodjes, opent Uil de vergadering.

‘Heeft er iemand een goed idee wat we met al deze troep moeten doen?’ vraagt ze.

‘Terugbrengen naar Bosstad en daar alles op straat kieperen,’ roept Vos.

‘Het bos afsluiten voor die stadse dieren,’ zegt Mol. ‘Dan komt er in elk geval geen nieuwe troep bij.’

Kip rilt. ‘Ik vind het maar koud hierbuiten. Kunnen we niet naar binnen gaan?’

Uil schudt haar kop. ‘Geen van onze huizen is groot genoeg voor ons allemaal.’

‘We hebben een buurthuis nodig,’ zegt Haas. ‘Voor feesten en partijen.’

‘En vergaderingen,’ vult Uil aan.

Iedereen is stil en denkt na. Alleen Das loopt naar het afval en bekijkt het eens goed.

‘Ik heb een plan,’ roept hij. ‘We kunnen van het afval een buurthuis bouwen!’

De flessen en blikjes zijn een soort stenen. Daar bouwen we muren mee. We

mettelen ze op elkaar met klei. Van het papier maken we een papje en daarmee

smeren we de muren aan de binnenkant mooi glad. Het dak maken we van hout

en riet. De etensresten gaan op een composthoop samen met bladeren. Dan

kunnen de planten weer groeien. En met de doppen en dekseltjes wil ik iets moois maken.’

Das krijgt een spontaan applaus.

‘Alleen een kunstenaar zoals jij komt met zo’n geweldig plan,’ zegt Haas.

‘Zullen we maar snel beginnen?’ stelt Kip voor. ‘Dan krijg ik het vast wel weer warm.’

Als die middag zijn einde nadert, is het buurthuis nog lang niet klaar. Maar mooi dat het wordt! Met de dekseltjes en doppen is Das een prachtig mozaïek aan het leggen op de grond van de open plek, langs muurtjes en raamkozijnen.

‘Ik heb geen materiaal meer,’ verzucht hij. ‘Ik moet wel stoppen nu. Hopelijk komen er morgen weer stadse toeristen met hun afval.’

‘Precies,’ zegt Haas, ‘want wij hebben ook te weinig flessen.’

‘En papier,’ zegt Kip.

‘Zullen we dan nu maar eerst van een lekker maal gaan genieten?’ zegt Big.

‘Ik maak wel een kampvuur tegen de kou,’ zegt Vos. ‘Morgen komt er vast weer een nieuwe voorraad, zodat ons buurthuis binnenkort klaar is.’

